

ρους

Λίγα χρόνια,

πριν να φύγει από τον κόσμο τούτο, ένας κακοποιός άνθρωπος έκλεψε ότι πολύτιμο είχε ο Γέρο - Φιλάρετος στην Καλύβα του, δηλαδή όλα τα Πατερικά βιβλία που είχε και μελετούσε, του τα έκλεψε. Ή Αστυνομική Αρχή, συνέλαβε τον κλέφτη με τα βιβλία στη Θεσσαλονίκη.

Ο κλέφτης, για να δικαιολογηθεί στην Αστυνομία, είπε πώς αγόρασε τα βιβλία από το Γέρο - Φιλάρετο, που μένει στα Καρούλια. Ή Αστυνομική Αρχή αυτεπάγγελτα κατήγγειλε το Γέρο -Φιλάρετο για αρχαιοκαπηλία, πώς πούλησε τα βιβλία που είχαν αρχαιολογική αξία και θεωρούνται Κειμήλια. Ήρθαν οι κλήσεις κι έπρεπε να

παρουσιαστεί σαν κατηγορούμενος στο δικαστήριο. Οι αδελφοί Δανιηλαίοι έμαθαν το λυπηρό αυτό γεγονός και φρόντισαν αμέσως να ντύσουν με κάπως ευπρεπή ρούχα, να του βγάλουν τα κουρελιασμένα, μπαλωμένα άλλα πεντακάθαρα ρούχα, που φορούσε ο Γέρο - Φιλάρετος. Τέλος τον συνόδευσαν ένας από την αδελφότητα μέχρι το δικαστήριο στη Θεσσαλονίκη. Εκεί παρουσιάστηκε στο δικαστήριο χωρίς δικηγόρο.

Ο κακοποιός διέθετε κάποιον, Ιωάννη Λαδά, πολύ δυνατό δικηγόρο, ο οποίος με φοβερό κατηγορητήριο έπεισε τους δικαστές να είναι με το μέρος του κακοποιού. Δυστυχώς πολλές φορές γίνεται ή ανθρώπινη δικαιοσύνη εύκολα να πείθεται στο κακό και πολύ δύσκολα να παραδέχεται το καλό και να απονείμει δικαιοσύνη στο σωστό, γι' αυτό έχουμε πολλές άδικες καταδίκες και δικαστικές πλάνες.

Ένας ευσεβής δικηγόρος, που παρακολουθούσε την υπόθεση, και κατάλαβε την απάτη του κλέφτη και την ψεύτικη ρητορεία του κατηγορούντος δικηγόρου, ο οποίος γνώριζε την αλήθεια, αλλά διέστρεψε αυτήν, ανέλαβε την υπεράσπιση του Γέροντα Φιλάρετου, άνευ αμοιβής, και αγόρευσε υπέρ του αγίου και ευλαβέστατου Γέροντα, ο οποίος ήταν τόσο απλός και αγαθός, που όταν άκουσε το Δικηγόρο του αυτόν να αγορεύει και να υπερασπίζεται το δίκιο του, θαύμαζε και έλεγε: «Που τα ξέρει όλα αυτά που λέει, ο ευλογημένος αυτός άνθρωπος; Φαίνεται θα έχει χάρι του Αγίου Πνεύματος, για να τα λέει τόσο ωραία και μάλιστα τα λέει όπως ακριβώς Έγιναν!»

Όταν ο πρόεδρος του δικαστηρίου, κάλεσε το Γέρο - Φιλάρετο να ορκιστεί, τότε αυτός σηκώθηκε από το εδώλιο του κατηγορούμενου, πλησίασε το ιερό ευαγγέλιο, έκαμε το σταυρό του τρεις φορές και ασπάσθηκε με ευλάβεια το ευαγγέλιο.

Ο πρόεδρος τότε, με αυστηρό ύφος είπε στον Γέροντα, ότι πρέπει να βάλει το χέρι του επάνω στο Ευαγγέλιο και να ορκιστεί. Ο Γέρον Φιλάρετος ρώτησε τον πρόεδρο, Τι είναι αυτό το βιβλίο κι ο πρόεδρος του είπε: «Αυτό είναι το ευαγγέλιο, στο οποίο βάνουν, οί πιστοί χριστιανοί το χέρι και ορκίζονται για να μας βεβαιώσουν πως λένε την αλήθεια».

Ο Γέρο - Φιλάρετος είπε στον κ. πρόεδρο: «Αν αυτό όπως λέτε είναι το ιερό Ευαγγέλιο, τότε σας παρακαλώ να ανοίξετε το Ε' κεφάλαιο παράγραφος 34 στο κατά Ματθαίον ευαγγέλιο και θα ιδείτε ότι λέγει επί λέξει: «Εγώ δε δηλαδή ο Χριστός λέγω υμίν μη ομόσαι όλως, μήτε εν τω ούρανω, ότι θρόνος εστί του Θεού μήτε εν τη γη, ότι υποπόδιο εστί των ποδών αυτού μήτε εις Ιεροσόλυμα, ότι πόλις εστί του μεγάλου βασιλέως μήτε εν τη κεφαλή σου ομόσης, ότι ου δύνασαι μίαν τρίχα λευκή ή μέλαιναν ποιήσαι» (Ματθ. Ε' 34 - 37).

Ο πρόεδρος διέταξε τον Κλητήρα να ανοίξει το Ευαγγέλιο, αλλά όταν το άνοιξε διεπιστώθη ότι έλειπε όλο εκείνο το φύλλο πού είχε την περικοπή αυτή της διδασκαλίας του Κυρίου που αναφέρεται στον όρκο και τότε με θάρρος ο Γέρο-Φιλάρετος είπε στον κ. πρόεδρο: «Κύριε πρόεδρε, με τη χάρι του Θεού, - προσπαθούμε να φυλάμε αυτά πού ορίζει το Ιερό ευαγγέλιο του Δεσπότη Χριστού, σαν γνήσιοι χριστιανοί, και έφ' όσον ό ίδιος ό Χριστός μας λέγει να μην ορκιζόμαστε, πώς εμείς να παραβούμε του Θεού την εντολή, για να φυλάξομε «τα εντάλματα των ανθρώπων» (Ματθ. ιέ' 9), πού είναι οι δικές σας εντολές, να ορκίζονται οί άνθρωποι -πού λένε, πώς είναι πιστοί χριστιανοί, και οι οποίοι καταπατούν και αθετούν την εντολή Του αυτή, άλλα και. σεις ό ίδιος ορκίζεστε, λυπούμαι κ. πρόεδρε, πού λέγεστε μόνον χριστιανοί, άλλα δεν φυλάττεται τις εντολές του Χριστού.

Ό πρόεδρος και οι δικαστές θίχθηκαν από τα καυτερά λόγια της αλήθειας πού τους είπε ό Γέρο - Φιλάρετος, και για την άρνηση του όρκου τον δίκασαν σε 9 μήνες φυλάκιση.

Ό Γέρων με χαρά δέχθηκε την καταδικαστική απόφαση και ήταν έτοιμος να πάει στη φυλακή, άλλα οι παρευρισκόμενοι στο δικαστήριο ακροατές, αγανακτισμένοι για την άδικη αύτη κρίση του δικαστηρίου, πού δε θέλησε να τιμωρήσει τον κλέφτη και άδικα καταδίκασε τον οσιότατο και άγιο Γέροντα, ενέργησαν αμέσως έρανο μεταξύ τους, πλήρωσαν το δικαστήριο και γύρισε ό Γέρων, αδικημένος μεν, από την ανθρώπινη δικαιοσύνη, νικητής δε και τροπαιούχος και υπέρμαχος της αλήθειας στην ασκητική του Καλύβα, στα Καρούλια.

Όταν ήρθε στα Καρούλια, λέγει ό πάτερ Δανιήλ, τον ρωτήσαμε: «Πώς τα πέρασες Γέροντα στη Θεσσαλονίκη; Πώς είδες τον κόσμο; Τι έγινε με το δικαστήριο;»

Ό Γέρο - Φιλάρετος, με χαρούμενο πρόσωπο και το χαμόγελο στα χείλη, όπως συνήθιζε να είναι πάντα, είπε : «Αδελφοί μου, όλος ό κόσμος τρέχει και προσπαθεί για τη σωτηρία του, εκτός από μένα τον αμαρτωλό», τίποτε άλλο δεν μας είπε και κλείστηκε στον εαυτό του.

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca